

Hoplala kan niet slapen

Het is nacht, alles is stil in de tuin.
De maan schijnt helder en de bloemen slapen wiegend op hun steeltje.
Maar niet iederéén slaapt.
Daar loopt kabouter Hoplala, ze heeft geen zin om te slapen.
Langzaam loopt ze door de tuin.
Opeens hoort ze iets: dwars door de tuin komt iets aangesprongen..
Niet netjes over de paden, nee, dwars door de bloemen.
Het is Springer, de haas.
Hij woont buiten de tuin aan de overkant van het pad. In het veld.
Hoi Hoplala, zegt Springer.
Hoi Springer, zegt Hoplala, nog zo laat op pad?
Ik kan niet slapen, antwoord de haas.
Ik ook niet, zegt Hoplala.
Heb je zin om een rondje te rennen door het maanlicht,
vraagt Springer.
Jazeker, zegt Hoplala blij. Met een sprongetje zit ze op zijn rug.
Hou je goed vast, roept Springer. En daar gaan ze...
Met grote sprongen tussen alle bloemen door.
Dan over smalle paadjes, roetsj de tuin uit, de zandweg over.
Springer weet een gat in het hek daar.
Ze gaan het grote veld op. Wat gaan ze hard!
Gaat 'ie nog? roept Springer achterom.
Jazeker!! schreeuwt Hoplala terug. Harder!
En daar gaan ze, nog harder dan daarnet.
De wind suist door Hoplala's haren.

En dan is het genoeg.
Springer brengt Hoplala naar de vijver.
Hij neemt een sprong, hup, op de bank.
Hoplala klimt van Springers rug en gaat naast hem zitten.
Ze kijken naar de weerschijn van de maan op het water.
Mooi hé, zegt Hoplala zacht.
Nou, zegt Springer.
En dan zwijgen ze stil.

Joke Pieters